

Dacă te-ai întrebat vreodată „De ce?” sau „De ce eu, Doamne?”
vei dori să citești această carte onestă, plină de speranță și, de
asemenea, să o împărtășești prietenilor tăi.

– ZIG ZIGLAR,
Ziglar Training Systems

Perspicace, profundă și realistă, această carte oferă încurajare
și speranță prin cele mai bune și cele mai dificile momente.

– BRENDA WAGGONER,
consilier și autor, *Femeia de catifea*

HARUL *Tragediei*

*Când ceea
ce ȘTII despre DUMNEZEU
este tot ce ai*

JAN WINEBRENNER

This book was first published in the United States
by Moody Publishers, 820 N. LaSalle Blvd., Chicago, IL 60610
with the title *The Grace of Catastrophe*,
Copyright © 2005 by Jan Winebrenner.
Translated by permission.
All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2011 LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
Springfield, Missouri, SUA
și LIFE PUBLISHERS ROMÂNIA
410610 Oradea, OP 10, CP 25, Bihor, România
Tel.: +40-359-177 636; +40-359-322 744
Mobil: +40-744-624 236 • Tel./Robot/Fax +40-359-177 636
E-mail: liferom@rdslink.ro • Website: www.liferomania.ro
Toate drepturile rezervate.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta
Scriptură, traducerea D. Cornilescu.

Traducerea și editarea: *Anca Curpaș*
Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Winebrenner, Jan

Harul tragediei / Jan Winebrenner ; - Oradea : Life, 2011

ISBN 978-973-7908-52-0

821.111-31=135.1

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Leș s. r. l.*
Satu Mare
Tel. (0261) 768 352

Pentru toți „slujitorii răniți” ai lui Dumnezeu.

CUPRINS

Mulțumiri	8
CAPITOLUL 1: Viața în mijlocul haosului	11
CAPITOLUL 2: <i>Căile de nepătruns ale lui Dumnezeu</i>	25
TEOLOGIA TRANSCENDENȚEI	
CAPITOLUL 3: <i>Tărâmul Celui „Totalmente Altul”</i>	47
DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE	
CAPITOLUL 4: <i>Temelia tuturor lucrurilor</i>	69
DUMNEZEU ESTE BUN	
CAPITOLUL 5: <i>Întâiul adevăr necesar</i>	89
DUMNEZEU ESTE SFÂNT, IAR EU NU	
CAPITOLUL 6: <i>Refugiul nostru sigur</i>	111
ATRIBUTELE „OMNI” ALE LUI DUMNEZEU	
CAPITOLUL 7: <i>Nimic nu s-a schimbat – și nu se va schimba vreodată</i>	
DUMNEZEU ESTE IMUABIL	131
CAPITOLUL 8: <i>În labele adevăratului Leu</i>	155
SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU	
CAPITOLUL 9: <i>Căldura trupului</i>	175
TRĂIREA ÎN PĂRTĂȘIA CREDINCIOȘILOR	
CAPITOLUL 10: <i>Marea artă</i>	193
CONVERSAȚIA CU DUMNEZEU	
Note	215

MULȚUMIRI

Simplele mulțumiri sunt insuficiente, dar permiteți-mi totuși să încerc și să încep cu toți acei curajoși ucenici ai lui Isus care mi-au istorisit poveștile lor, profund personale, despre har și tragedie, dându-mi permisiunea să le împărtășesc și altora. Nu aș fi putut scrie această carte dacă nu ar fi existat îndrăzneala voastră de a fi transparent și autentic.

Mulțumiri celor de la Moody Publishers, care au înțeles viziunea mea asupra acestei cărți și au făcut ca munca împreună cu ei să fie foarte plăcută.

Și lui Karen Solem, agenta mea: multe mulțumiri pentru acele împrejurări în care m-ai convins să cobor de pe streășina (scriitorului). Întotdeauna m-ai făcut să cred că este prea devreme să abandonez. M-ai încurajat mereu să continui să înaintez. Îți sunt recunoscătoare.

Vă mulțumesc, Brenda Waggoner și Alan Elliott, pentru critica și încurajarea voastră. Prietenia și priceperea voastră sunt neprețuite.

Prietenii mei sunt mult prea mulți pentru a-i număra. Margaret și Lynn, ce m-aș face fără voi? Dar fără tine, Carolyn? Ei bine, nu există cuvinte – sau poate ai putea să-mi sugerezi tu câteva?

Îți mulțumesc, Grace Class, pentru că ești ceea ce ești.

Mamă, îți mulțumesc pentru că ai fost prima care m-ai încurajat să mă apuc de scris. Tată, îți mulțumesc pentru că mi-ai spus că „cineva trebuie să câștige concursul de ortografiere. . .” și pentru că ai crezut că eu pot fi aceea. Îi

rămân pentru totdeauna recunoscătoare lui Dumnezeu pentru voi amândoi.

Numai Dumnezeu ar fi putut să știe cât de mare nevoie urma să am de surorile mele, Susan și Paula. Întotdeauna ați fost alături de mine, în fiecare tragedie, mare sau mică. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi.

Mulțumiri de asemenea și lui Matt, lui Jen, lui Molly și lui Jeff, pentru că au ascultat, au citit, au criticat și și-au împărtășit părerile. Înțelepciunea vă întrece cu mult tinerețea.

Iar ce e mai bun vine mai pe urmă: îți mulțumesc, Ken, pentru tot ceea ce faci ca să-mi illustrezi practic cum arată dragostea lui Cristos pentru Mireasa Lui, Biserica. Ea îmi apare pur și simplu din ce în ce mai clară.

DUMNEZEU ESTE CEEA CE ESTE ÎN SINE ÎNSUȘI.
EL NU DEVINE CEEA CE CREDEM NOI.
„EU SUNT CEL CE SUNT.”
SUNTEM PE TĂRÂM SIGUR DOAR ATUNCI CÂND ȘTIM
CE FEL DE DUMNEZEU ESTE EL ȘI NE AJUSTĂM
ÎNTREAGA NOASTRĂ FIINȚĂ LA ACEST CONCEPT SFÂNT. ¹

A. W. TOZER

*Și mă rog ca Dumnezeu să vă lumineze ochii inimii,
ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui,
care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,
și care este față de noi, credincioșii,
nemărginita mărime a puterii Sale,
după lucrarea puterii tăriei Lui.*

– EFESENI 1:18-19

VIAȚA ÎN MIJLOCUL HAOSULUI

Disperarea ne determină să facem lucruri ciudate—de exemplu, să stăm treji toată noaptea într-un motel ieftin și să citim Biblia cu voce tare.

Acesta nu este un lucru pe care l-aș face de obicei după o zi de drum. În cea mai bună zi, probabil că aș privi puțin la TV, aș citi un roman, apoi aș stinge luminile și m-aș duce la culcare devreme.

E suficient însă ca dezastrul să lovească, și Dumnezeu are parte de toată atenția mea.

Precum în ziua aceea în care soțul meu, Ken, și cu mine ne-am pornit să ne mutăm în celălalt capăt al țării, descoperind însă că acea companie care ne transfera în Texas fusese vândută. Nu mai aveam nicio slujbă. În acea zi am părăsit oricum orașul—nu mai era nimic pentru care să rămânem. Lăsam în urmă o casă nevândută în Carolina de Sud și ne îndreptam înspre o casă care, tocmai cu o noapte înainte, fusese inundată de furtunile torențiale de primăvară din Dallas. Și iată-ne astfel fără slujbă, între două case și cu un camion plin de mobilă rulând undeva pe autostrada 20.

Exact în acea zi am fost jefuiți în parcare a unui hotel de la periferia Atlantei.

Hoții dețineau acum, dacă nu cumva le și aruncaseră în vreo pubelă, cele câteva lucruri pe care am fost reticenți să le încredințăm companiei responsabile cu mutarea. Dispărute erau verigheta lui Ken, servieta lui, Bibliile noastre, hainele de

schimb curate și toată documentația și notițele mele pentru o carte pe care atunci o scriam.

După ce am făcut un inventar și am completat un raport al poliției, ne-am urcat în mașină și ne-am continuat drumul spre vest, fără să cunoaștem soarta de care urma să avem parte.

Nu pot să-mi amintesc o altă perioadă a vieții mele în care să mă fi simțit mai nenorocită.

Au trecut câțiva ani de la acel moment nefericit și haotic din viața noastră, dar totul mi s-a părut foarte recent atunci când am citit cuvintele lui Charles Colson:

Viața nu este ca o carte.
Viața nu este logică sau rezonabilă,
nici nu urmărește o anumită ordine.
Viața este cel mai adesea un haos.
Iar teologia trebuie trăită
în mijlocul aceluia haos.²

Privind înapoi, viețile noastre nu puteau fi mai haotice.

Fuseserăm lăsați fără nimic în mai puțin de douăzeci și patru de ore. Ideile noastre despre Dumnezeu fuseseră zguduite din temelii. În acea zi, înghesușiți într-o cameră de motel dintr-o suburbie a Dallasului, am luat o Biblie din sertarul unui șifonier murdar.

Nu mai aveam nimic altceva de care să ne agățăm.

Cea mai importantă întrebare

În acea noapte am dat un examen important la „teologie practică.” Iar prima întrebare a testului a fost: Ce credeți voi *cu adevărat* despre Dumnezeu?

Iată cum ne ajută tragedia, nu-i așa?

Ne obligă să ne confruntăm cu crezurile noastre, poate pentru prima dată, poate pentru a o suta oară.

Ne obligă să acceptăm, referitor la ceea ce spunem că am crede despre Dumnezeu, că, probabil, suntem niște ipocriți. Ne obligă să vedem în ce ne-am pus de fapt încrederea.

Ne obligă să ne confruntăm cu ceea ce credem cu adevărat că putem aștepta de la Dumnezeul pe care Îl numim Tată.